

Salaš koji nosi ime po ukrasu muškog lica, koji je proslavio mnoge kicoše - Brkin salaš, nalazi se na starom putu za Suboticu, nedaleko od aerodroma Čenej, na svega 10 km od autoputa Beograd-Subotica, i samo 17 km od centra Novog Sada.

Salaš je star 106 godina, sa dvorištem koje se pruža na preko hektar, sa 12 jutara zemlje okolo. Tu je i jedna kuca, maca, kokoške, ćurke i morke, tek radi diskretnog podsećanja da se nalazite u selu.

Eko-etno gazdinstvo Brkin salaš je mesto gde se može osetiti ambijent pravog salaša, prave domaće kuhinje, sa stalažama, kredencima, zidanom peći, kombinovanim ormanima, onako kako se zadržalo u sećanju srednje generacije, onako kako još dobro pamte domaćinstvo iz svog detinjstva stariji.

Nataša Matić kaže daje salaš nasleđen 2005. godine, godinu dana kasnije su ga renovirali, a 2008. primljeni su prvi gosti - grupa američkih turista, koja je došla na štrudlu i sok, pošto tada nije bilo uslova za nešto više. Godine 2009., adaptacijom drugih delova salaša, na salašu je počeo ozbiljniji prijem gostiju.

*Revitalizovanje salaša je sasvim sigurno bila i teška i hrabra odluka?!

-Prvo je bila hrabra odluka uopšte doći živeti ovde, što je bila moja inicijativa i želja. Mog supruga Gorana sam pola godine ubeđivala da počnemo život ovde, čemu se on jako protivio: nesigurnost u državi s jedne strane, a trebalo je i dosta ulaganja, stvaranja... Posao sa turistima nametnuo se vremenom. Kada smo došli na salaš nismo imali viziju da ćemo se ovim poslom baviti.

*Sada imate ambijent primeren raznim namenama, i za decu, rekreaciju, poslovne skupove. Ko su vam najčešći gosti?

-Nema velikog pravila. Imamo dosta gostiju iz inostranstva, koji nas pronalaze preko portala, obično manje grupe, bračni parovi, dođu na dva-tri dana. Česti gosti su i ljudi iz dijaspore kada dolaze da obidu familiju, borave kod nas. Radimo i sa jednom turističkom agencijom koja nam dovodi putnike sa kruzera, a ostalo su prijatelji, poznanici koji su naš salaš odabrali za mesto za slavlja i proslave. Naravno, imamo i naše stalne goste.

*Kada ste nasledili ovaj salaš, ostavili ste mnogo toga što podseća na nekakve stare dane. Da li je tradicionalan ambijent sa tradicionalnim jelima, vaš adut u ponudi?

-Jeste, i od toga ne odustajemo. Domaća i uvek sveža, tradicionalna kuhinja, ništa ne dodajemo, samo ono što smo nekada jeli.

*Da li, osim salaša i njegovih sadržaja, gosti mogu još nešto da vide, posete?

-Nudimo aktivan odmor kroz redovne dnevne salašarske poslove, mali fudbal, mini basket, šetnju, stoni tenis. Imamo i biciklove, koje gosti mogu da iznajme, i da se voze po ataru, do

zmajevačkih ribnjaka, zaštićenog područja rečice Jegričke, Čeneja, starog duda... Mi gostima objasnimo gde se šta nalazi, a oni onda sami tragaju i istražuju.

*U ponudi imate i smeštaj?

-Našim gostima su na raspolaganju četiri dvokrevtne sobe uređene u etno stilu, debelih zidova, u kojima se može osetiti moris starine. Osim kupatila i struje, pokušali smo da sačuvamo satrinski ambijent, sa starinskim nameštajem.

*Ljudi vas sve više otkrivaju, da li uvezujete ponudu drugih ljudi sa vašim salašem?

-Ono što ne možemo sami da proizvedemo, a potrebno nam je za pripremanje jela, nabavljamo od ljudi koji se bave organskom proizvodnjom sa Čeneja. Imamo i nešto naše zemlje oko salaša. Razmišljali smo da se i sami bavimo organskom proizvodnjom, ali trenutno nismo u mogućnosti, jer suprug pored salaša ima još tri posla i bilo bi nam previše obaveza.

*Na koji način ćete dalje da razvijate vaš salaš?

-Nemamo neke velike želje i ciljeve. Osim manjih dogradnji, uređenja, proširili bi kapacitete za spavanje, jer postoji sve veća potražnja za smeštajem, a cilj nam je i da okolne salaše aktiviramo, da nam se pridruže.

*Danas je sve povoljnije klima za ovim što vi radite. Ljudi hoće, bar na kratko, da pobegnu iz grada, da provedu dan-dva u miru jednog salaša. Kako vi o tome razmišljate?

-Ljudi žele da su sami, da nema gužve. Pošto je na Brkinom salašu sve autentično, i atmosfera domaćinska, moja mama se prosto uvredi kada gost dođe, a ne pozdravi se. Zato ćemo se i dalje truditi da ovo ostane jedna porodična priča, bez velike reklame. Volimo da nas ljudi prepoznaju i preporuča svojim prijateljima i ne tražimo više, jer kada bi od ovoga napravili komercijalu ne bi mogli da živimo ovde, i životni prostor bi nam bio ugrožen. A nama je cilj da ostanemo ovde da živimo - objasnila je Nataša Matić.

